

Τίτλος: «“Το νυφικό της μνήμης”»: Η μνήμη ως συντεταγμένη του χαραλαμπίδειου μύθου Οδυσσέα-Πηνελόπης»

Συγγραφέας: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΤΡΑΤΗ

Λέξεις κλειδιά: Κυριάκος Χαραλαμπίδης, Νεοελληνική Λογοτεχνία, Νεοελληνική Ποίηση, Νεοελληνική Λογοτεχνία της Κύπρου, Διεθνές Συνέδριο «Κυριάκου Χαραλαμπίδη Επίσκεψις», Πρόγραμμα «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό, Οδυσσέας, Πηνελόπη, *Οδύσσεια*, μύθος, μυθική μέθοδος, μεθιστορία, πρόσληψη της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας, διακειμενικότητα *Πρώτη πηγή* (1961), *Η άγνοια του νερού* (1967), *Το αγγείο με τα σχήματα* (1973), *Αχαιών Ακτή* (1977), *Αμμόχωστος Βασιλεύουσα* (1982), *Θόλος* (1989), *Μεθιστορία* (1995), *Δοκίμιν* (2000), *Αιγιαλούσης επίσκεψις* (2003), *Κυδώνιον μήλον* (2006) *Ολισθηρός Ιστός* (2009), *Ίμερος* (2012), *Στη Γλώσσα της Υφαντικής* (2013), *Ηλίου και σελήνης άλως* (2015)

Ημερομηνία δημοσίευσης: 2019

Εκδότης: Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Περίληψη: Το αδημοσίευτο ποίημα «Το νυφικό της μνήμης» εντάσσεται στον κύκλο των ποιημάτων του Κυριάκου Χαραλαμπίδη που αναπλάθουν και ανασηματοδοτούν τον οδυσσειακό μύθο. Ο Οδυσσέας και η Πηνελόπη, ως αρχετυπικό ζεύγος, αποτελούν τη μυθική αφετηρία για μια οντολογική διερεύνηση της ανθρώπινης μοίρας με εσχατολογικές προεκτάσεις. Ο οδυσσειακός μύθος συνυφαίνεται και συμπλέκεται στο ποίημα με άλλους αρχαίους μύθους και προαιώνιους συμβολισμούς, σε έναν ποιητικό αναστοχασμό πάνω στα όρια και τις εκδοχές του ίδιου του μύθου. Στην ανακοίνωση ιχνηλατείται ο ρόλος της μνήμης ως συνεκτικής ουσίας, αλλά και ως χωροχρονικής συντεταγμένης του σύμπαντος χαραλαμπίδειου μύθου Οδυσσέα-Πηνελόπης. Παράλληλα, ανιχνεύεται η διαλεκτική σχέση του ποιήματος με την *Οδύσσεια*, την μεθομηρική παράδοση, την καβαφική ειρωνεία. Διερευνάται επίσης ο διάλογος του εν λόγω ποιήματος με ποιήματα προγενέστερων συλλογών που ανήκουν στον ίδιο κύκλο: «Η Πηνελόπη αναγνωρίζει τον Οδυσσέα» από το *Δοκίμιν* (2000), «Πηνελόπη Οδυσσέως» από το *Κυδώνιον μήλον* (2006), «Στον αργαλειό» από τον *Ίμερο* (2012), «Οδυσσεύς» από τη συλλογή *Στη γλώσσα της υφαντικής* (2013), καθώς και η συνομιλία του με τα ποιήματα «Νυμφίου αγνοουμένου» και «Θέατρο σκιών» από την πλέον πρόσφατη συλλογή *Ηλίου και Σελήνης άλως* (2017), στα οποία υφέρει ο οδυσσειακός μύθος.